

قانون موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن

ماده واحده - موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - اصلاحات موضوع ماده (۱۹) موافقتنامه با رعایت ماده (۲۱) آن لازم‌الاجراء خواهد شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری اسلامی پاکستان (پاکستان) که از این پس به صورت جمع «طرفهای متعاقد» و به صورت مفرد «طرف متعاقد» خوانده خواهند شد.

با توجه به دوستی دیرین و میراث فرهنگی مشترکشان.

با امید به اینکه این موافقتنامه شرایط جدیدی را برای همکاری اقتصادی و منطقه‌ای میان آنها ایجاد خواهد کرد.

با تصدیق اینکه تقویت مشارکت نزدیکتر اقتصادی آنها متضمن منافع اقتصادی و اجتماعی بوده و موجب بهبود استانداردهای زندگی مردمانشان خواهد گردید.

با در نظر داشتن اینکه توسعه روابط تجاری و اقتصادی دوجانبه موجب افزایش همبستگی بین طرفهای متعاقد و در نتیجه پیشبرد صلح و ثبات منطقه‌ای خواهد شد.

با تمایل به همکاریهای فرهنگی و گسترش تبادل اطلاعات.

با توجه به اینکه این گونه ترتیبات تجاری دوجانبه به تقویت پیوندهای نزدیکتر با سایر نظامهای اقتصادی در منطقه کمک خواهد کرد.

با اعتقاد به اینکه این چارچوب قراردادی می‌تواند حوزه‌های جدیدی از منافع مشترک را به تدریج ایجاد کرده و گسترش دهد.

با در نظر گرفتن ضرورت حمایت از تلاشهای ایران در جهت الحاق به سازمان تجارت جهانی.

با در نظر گرفتن اینکه گسترش بازارهای داخلی آنها از طریق همکاری تجاری، پیش شرطی

مهم برای تسریع فرآیند توسعه اقتصادی طرفهای متعاقد است.

با در نظر داشتن تمایلشان به گسترش تجارت دوجانبه که به نفع هر دوی آنها است، و با تصدیق اینکه حذف تدریجی موانع فرا راه تجارت، از طریق این موافقتنامه تجارت ترجیحی (که از این پس «موافقتنامه» خوانده خواهد شد) به توسعه تجارت دوجانبه که منجر به ترتیبات تجارت آزاد بین طرفهای متعاقد می‌شود، کمک خواهد کرد.

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اهداف

۱ - اهداف طرفهای متعاقد از انعقاد این موافقتنامه عبارتند از:

- تقویت روابط اقتصادی و سیاسی میان طرفهای متعاقد،

- افزایش حجم تجارت کالا بین طرفهای متعاقد،

- ایجاد محیطی قابل پیش‌بینی‌تر و امن‌تر برای رشد پایدار تجارت بین طرفهای متعاقد،

- تقویت و گسترش تدریجی این ترتیبات تجاری ترجیحی،

- گسترش تجارت دوجانبه از طریق جست‌وجوی حوزه‌های جدید همکاری،

- تسهیل متنوع‌سازی کالاهای مبادله شده بین طرفهای متعاقد،

- تشویق رقابت بیشتر در میان مؤسسات تجاری خود،

- بدین ترتیب کمک به توسعه و گسترش تجارت دوجانبه و جهانی به‌طور هماهنگ، از طریق حذف موانع فراراه تجارت.

۲ - مقررات این موافقتنامه با توجه به اهداف مذکور در بند (۱) این ماده و همچنین

تصمیمات کار گروه (کمیته) مشترک تفسیر خواهد شد. کار گروه (کمیته) مشترک به نوبه خود باید قواعد حاکم حقوق بین‌الملل را مدنظر قرار دهد.

ماده ۲ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - «تعرفه» یعنی حقوق گمرکی و سود بازرگانی مذکور در جداول ملی طرفهای متعاقد.

۲ - «شبه تعرفه» یعنی هرگونه هزینه و عوارض مرزی به جز تعرفه، با اثری شبیه

تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر واردات وضع می‌شود. مالیاتها و عوارض

غیرمستقیمی که به همان ترتیب بر محصولات داخلی مشابه وضع می‌شود، شبه تعرفه تلقی

نمی‌گردد. هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده نیز اقدام شبه تعرفه‌ای

محسوب نخواهد شد.

۳ - «مانع غیرتعرفه‌ای» یعنی هر اقدام، مقرر یا رویه‌ای به جز تعرفه و شبه

تعرفه، که اثرش محدود کردن واردات یا ایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین طرفهای متعاقد باشد.

۴ - «محصول» یعنی هر نوع محصولی از جمله محصولات صنعتی و کالاها در اشکال خام، نیمه فرآوری شده و فرآوری شده آن.

۵ - «رفتار ترجیحی» یعنی هر نوع امتیاز یا مزیت اعطاء شده به موجب این موافقتنامه توسط یک طرف متعاقد از طریق کاهش تعرفه‌ها در مورد تبادل کالا.

۶ - کار گروه (کمیتته) یعنی کار گروه (کمیتته) مشترک تجاری موضوع ماده (۱۵).

۷ - «آسیب جدی» یعنی خسارت قابل ملاحظه به تولیدکنندگان داخلی محصولات مشابه یا شبیه ناشی از افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، در اوضاع و احوالی که موجب ضررهای قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال گردد که در کوتاه‌مدت غیرقابل تحمل باشد. بررسی تأثیر بر صنعت داخلی مورد نظر، باید همچنین شامل ارزیابی سایر عوامل و شاخصهای اقتصادی مربوط باشد که بر وضعیت صنعت داخلی آن محصول تأثیر گذارند.

۸ - «تهدید آسیب جدی» یعنی موقعیتی که در آن افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، آن چنان ماهیتی دارد که موجب آسیب جدی به صنعت داخلی می‌گردد و اینکه آسیب مزبور اگرچه هنوز ایجاد نشده است، آشکارا، قریب‌الوقوع است. تعیین وجود تهدید آسیب جدی باید به جای ادعا، حدس و گمان یا احتمالات ضعیف یا فرضی صرف بر واقعیات مبتنی باشد.

۹ - «اوضاع و احوال بحرانی» یعنی ایجاد موقعیتی استثنایی که در آن واردات بسیار زیاد مشمول رفتار ترجیحی، موجب ایجاد آن‌گونه «آسیب جدی» می‌گردند که جبران آن دشوار بوده و اقدامی عاجل را می‌طلبد یا موجب تهدید ایجاد چنین «آسیب جدی» می‌گردد.

۱۰ - «قیمت‌شکنی» یعنی وارد کردن محصول به جریان داد و ستد طرف متعاقد دیگر به ارزش کمتر از ارزش عادی آن که عبارت است از قیمت قابل مقایسه در جریان معمولی تجارت برای محصول مشابهی که جهت مصرف در کشور صادرکننده در نظر گرفته شده است، یا در صورت فقدان چنین قیمت داخلی عبارت است از بالاترین قیمت قابل مقایسه برای محصول مشابه جهت صدور به هر کشور ثالثی در جریان عادی تجارت یا هزینه تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی برای هزینه‌های فروش و سود.

ماده ۳ - حوزه شمول و پوشش

این موافقتنامه بر تجارت میان طرفهای متعاقد در مورد محصولات مشخص شده در ضمیمه‌های (الف) و (ب) با توجه مقتضی به ترتیبات مقرر شده در این ضمیمه‌ها، حاکم خواهد بود.

ماده ۴ - تعرفه‌ها، شبه تعرفه‌ها و موانع غیر تعرفه‌ای

۱ - طرفه‌های متعاهد بدین وسیله از طریق این موافقتنامه، ترتیب تجاری ترجیحی را براساس مقررات مندرج در ضمیمه (الف) و (ب) که جزء لاینفک این موافقتنامه می‌باشد، ایجاد می‌کنند.

۲ - به علاوه طرفه‌های متعاهد توافق می‌کنند که از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، کلیه موانع غیر تعرفه‌ای و هرگونه اقدام معادل دیگری نسبت به جابه‌جایی کالا، مگر اقداماتی که براساس ماده (۸) این موافقتنامه اعمال می‌شوند را حذف کنند.

۳ - طرفه‌های متعاهد ضمن مبادله فهرست شبه تعرفه‌های مربوط به خود، همچنین توافق می‌کنند که بدون رضایت متقابل، شبه تعرفه‌های موجود خود را افزایش ندهند یا شبه تعرفه جدید یا اضافی را وضع ننمایند.

۴ - در اجرای این موافقتنامه طرفه‌های متعاهد باید توجه مقتضی به اصل رفتار متقابل بنمایند.

۵ - طرفه‌های متعاهد متعهد می‌شوند که نرخ تعرفه‌های ترجیحی خود را بدون رضایت متقابل افزایش ندهند.

۶ - طرفه‌های متعاهد آزادسازی بیشتر در تجارت دوجانبه خود را از طریق مشورتهای آینده مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۵ - رفتار ملل کامله‌الوداد

طرفه‌های متعاهد باید در خصوص کلیه قواعد، مقررات، رویه‌ها و تشریفات حاکم بر تجارت، بدون قید و شرط رفتاری را با یکدیگر اعمال کنند که از رفتار با هر طرف غیرمتعاهدی نامطلوب‌تر نباشد. در عین حال، مگر در صورت وجود توافق خاص متقابلی بین طرفه‌های متعاهد، هیچ یک از آنها مستحق برخورداری از سهمیه‌های نرخ تعرفه‌ای یا امتیازات تعرفه‌ای که هر یک از طرفه‌های متعاهد در چارچوب یک موافقتنامه تجارت آزاد، موافقتنامه تجارت ترجیحی یا موافقتنامه تجاری منطقه‌ای خاص به کشور دیگری اعطاء کرده است، نخواهد بود.

ماده ۶ - رفتار ملی

طرفه‌های متعاهد تضمین خواهند کرد که قوانین و مقررات داخلی و کلیه سایر اقدامات و تشریفات حاکم بر واردات از طرف متعاهد دیگر، به گونه‌ای اعمال نخواهد شد که متضمن حمایت از تولیدات داخلی باشد. بدین منظور طرفه‌های متعاهد با رعایت سایر مقررات این

موافقتنامه، باید رفتاری را با محصولاتی که مبدأ آنها سرزمین طرف متعاقد دیگر است اعمال کنند که نامطلوب‌تر از آنچه که به محصولات داخلی مشابه اعطاء می‌شود، نباشد.

ماده ۷ - شفافیت

طرفهای متعاقد تعهد می‌کنند که شفافیت را در خصوص مقررات و رویه‌های مربوط خود از طریق انتشار آنها رعایت نمایند. طرفهای متعاقد همچنین باید یکدیگر را از هرگونه اقدام جدید که مربوط به عملکرد این موافقتنامه یا مؤثر بر آن می‌باشد، مطلع نمایند.

ماده ۸ - استثنائات

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع از اعمال ممنوعیت یا محدودیتهای موجه بر واردات، صادرات یا عبور (ترانزیت) کالا براساس دلایل مربوط به اخلاق عمومی، ارزشهای مذهبی، امنیت ملی، حفظ حیات و سلامت انسان، حیوان و گیاه، حفظ گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناسی، حفظ منابع طبیعی تمام شدنی و ذخایر ژنتیک و مقررات مربوط به طلا یا نقره نخواهد بود، با رعایت این شرط که چنین اقداماتی نباید بدان‌گونه اجرا گردند که تبعیضی خودسرانه یا غیرقابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرفهای متعاقد به وجود آورند. همچنین، هیچ چیز در این موافقتنامه نباید آن‌گونه استنباط شود که هر یک از طرفهای متعاقد را ملزم به ارائه اطلاعاتی سازد که افشای آنها را مغایر با منافع اساسی امنیتی خود می‌داند.

ماده ۹ - قواعد مبدأ

۱ - محصولات تحت پوشش این موافقتنامه، به شرط رعایت الزامات قواعد مبدأ مندرج در ضمیمه (ج) این موافقتنامه که جزء لاینفک آن می‌باشد، شایسته رفتار ترجیحی خواهند بود.

۲ - جهت توسعه بخشهای خاصی از صنعت هر یک از طرفهای متعاقد، می‌توان از طریق مذاکرات دوجانبه، معیارهای ارزش افزوده پائین‌تری را برای محصولات ساخته شده یا تولید شده توسط آن بخشها در نظر گرفت.

ماده ۱۰ - اقدامات حفاظتی

۱ - اگر محصولی به چنان نحوه یا میزانی وارد سرزمین یک طرف متعاقد شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی در سرزمین آن طرف متعاقد گردد، آن طرف متعاقد می‌تواند جز در شرایط بحرانی، پس از مشورت با طرف متعاقد دیگر موقتاً رفتار ترجیحی اعطاء شده براساس این موافقتنامه به آن محصول را به حالت تعلیق درآورد.

۲ - هر طرف متعهدي که براساس شرايط مذکور در بند (۱) اين ماده اقدامي اتخاذ کرده است، بايد به طور همزمان طرف متعاقد ديگر و کار گروه (کميته) تجاري مشترک تاسيس شده براساس ماده (۱۵) را از اين امر مطلع سازد. کار گروه (کميته) بايد با طرفهاي متعاقد مشورت نمايد و بکوشد براي مرتفع ساختن آن وضعيت، به توافقي مرضي الطرفين دست يابد. اگر اين مشورتهها نتواند مسأله را حل نمايد، موضوع براساس مقررات ماده (۱۷) (اين موافقتنامه حل خواهد شد و طرف متعاقد متأثر از آن اقدام، حق خواهد داشت به طور همزمان رفتار ترجيحي معادل با آن را پس بگيرد.

ماده ۱۱ - اقدامات ضد قيمت شکنی

اگر هر يك از طرفهاي متعاقد تشخيص دهد که در تجارت با طرف متعاقد ديگر، قيمت شکنی رخ مي دهد، مي تواند عوارض ضد قيمت شکنی را نسبت به واردات محصولات قيمت شکنی شده وضع کند، مشروط به آنکه مشخص نمايد اثر قيمت شکنی به صورتی است که باعث وارد آمدن يا ايجاد خطر ورود لطمه اساسی به صنعت داخلی موجود می شود يا ايجاد یک صنعت داخلی را به طور اساسی به تأخير می اندازد.

ماده ۱۲ - تراز پرداختها

۱ - هر يك از طرفهاي متعاقد، زمانی که با مشکلات جدی تراز پرداختها يا خطر بروز چنين مشکلاتی مواجه گردد، با رعايت شرايط و رويه هاي مقرر در اين ماده، می تواند اقدامات محدودکننده ای را درخصوص انتقال وجوه برای مبادلات جاری کالايی خود در چارچوب اين موافقتنامه اتخاذ کند.

۲ - هر طرف متعهدي که قصد توسل به چنين اقداماتی را دارد، بايد به منظور ايجاد سازوکاری مرضي الطرفين جهت پرداختن به وضعيت مزبور، با طرف متعاقد ديگر مشورت نمايد. در مواقعی که مشورت قبلی، عملی نباشد، طرفها بايد بلافاصله پس از اتخاذ اين اقدامات با يکديگر مشورت نمايند. در خلال مشورت، طرفهاي متعاقد بايد تمامی ديگر راه حلهاي مناسب جايزين را جهت پرداختن به وضعيت مزبور، به نحو جامع مورد ملاحظه قرار دهند.

۳ - اگر طرفهاي متعاقد نتوانند ظرف سه ماه از زمان آغاز چنين مشورتهايی به توافقي مرضي الطرفين دست يابند، طرف متعاقد متأثر از مشکلات جدی تراز پرداختها می تواند اقدام مذکور را اتخاذ يا حفظ نمايد، مشروط به اينکه آن اقدام:

الف - از آسیب غير ضروری به منافع تجاری، اقتصادی يا مالی طرف متعاقد ديگر، اجتناب ورزد،

ب - سختگيرانه تر از آنچه که برای حل مشکلات تراز پرداختها يا خطر بروز آنها ضروری

است، نباشد،

ج - موقتی بوده و تدریجاً با بهبود وضعیت تراز پرداختها کنار گذاشته شود.

۴ - در مواردی که اقداماتی که یک طرف متعاهد براساس مقررات این ماده اتخاذ می‌کند، به‌طور اساسی تراز امتیازات مذاکره شده را متأثر گرداند، طرف متعاهد دیگر حق خواهد داشت از تعهدات خود براساس این موافقتنامه درخصوص تجارت اساساً معادل، تازمانی که آن اقدامات محدودکننده کنار گذاشته شوند، عدول کند.

ماده ۱۳ - صدور مجدد و شرط کمبود داخلی

۱ - در صورتی که هر یک از طرفهای متعاهد ممنوعیت یا محدودیتی را درارتباط با ورود یا صدور کالایی به طرف غیرمتعاهدی وضع یا حفظ نماید، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به‌گونه‌ای تفسیر گردد که مانع شود آن طرف متعاهد:

الف - ورود کالای مورد نظر را از آن طرف غیرمتعاهد از طریق سرزمین طرف متعاهد دیگر محدود یا ممنوع نماید، یا

ب - صدور چنین کالایی را به سرزمین طرف متعاهد دیگر مشروط به آن نماید که آن کالا به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، بدون مصرف شدن در سرزمین طرف متعاهد دیگر، به طرف غیرمتعاهد مزبور صدور مجدد نشود.

۲ - به علاوه، هیچ یک از مقررات این موافقتنامه نباید مانع از حفظ یا اتخاذ هر نوع اقدام ضروری محدودکننده تجارت، جهت برطرف ساختن یا جلوگیری از ایجاد یا تهدید ایجاد کمبود جدی هر محصولی شود که برای طرف متعاهد صادرکننده ضروری تلقی می‌گردد.

ماده ۱۴ - استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی

طرفهای متعاهد باید تضمین نمایند که استانداردها و مقررات فنی به‌گونه‌ای تهیه، وضع یا اعمال نگردد که موانعی را فراراه تجارت متقابل ایجاد کند یا از تولیدات داخلی حمایت کند.

براین اساس طرفهای متعاهد باید:

الف - تضمین نمایند که هر نوع اقدام بهداشتی یا بهداشت نباتی صرفاً درحدی که برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه ضروری می‌باشد، اعمال گردد، با توجه به وجود اطلاعات علمی مربوط و شرایط منطقه‌ای، بر اصول علمی مبتنی باشد و بدون مدارک کافی ادامه نیابد، و

ب - تضمین نمایند که هدف یا اثر تهیه، وضع یا اعمال استانداردها و مقررات فنی ایجاد موانع غیرضروری فراراه تجارت متقابل آنها نباشد. بدین منظور استانداردها و مقررات فنی نباید بیش از آنچه که لازمه تأمین یک هدف مشروع می‌باشد، با در نظر

داشتن خطراتی که عدم تأمین آن هدف می‌تواند ایجاد نماید، بر تجارت طرفها محدودیت ایجاد نماید. این اهداف مشروع شامل اقداماتی می‌گردد که در ماده (۸) ذکر گردیده‌اند. در ارزیابی چنین خطراتی، عوامل مربوطی که مورد لحاظ قرار می‌گیرند شامل اطلاعات علمی و فنی موجود، فنآوری پردازش یا مصارف نهایی مورد نظر محصولات می‌باشند.

ماده ۱۵ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترک

۱ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترکی متشکل از مقامات طرفهای متعاقد تأسیس خواهد شد. کار گروه (کمیته) ابتدائاً در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه و پس از آن حداقل سالی یک بار به منظور بررسی پیشرفت در اجرای این موافقتنامه تشکیل جلسه خواهد داد.

۲ - کار گروه (کمیته) در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، آئین کار خود را تدوین خواهد نمود.

۳ - کار گروه (کمیته) همچنین می‌تواند هر کار گروه (کمیته) فرعی و یا گروه کاری را که لازم تشخیص دهد، برای منظورهایی خاص تأسیس نماید.

۴ - کار گروه (کمیته) فرصت کافی را برای مشورت پیرامون شکایات هر یک از طرفهای متعاقد در ارتباط با هر موضوعی که اجرای این موافقتنامه را متأثر می‌سازد، فراهم خواهد نمود.

ماده ۱۶ - مشورت

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد باید هر شکایتی را که ممکن است به وسیله طرف متعاقد دیگر در ارتباط با هر موضوعی طرح گردد که اجرای این موافقتنامه را متأثر می‌سازد، با نظر مساعد مورد بررسی قرار دهد و فرصت کافی را برای مشورت در خصوص آن فراهم نماید.

۲ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترک باید در صورت درخواست هر یک از طرفهای متعاقد به منظور بررسی هر مسأله‌ای که از طریق مشورت به موجب بند (۱) این ماده، راه‌حل رضایت‌بخشی برای آن فراهم نگردیده است، تشکیل جلسه دهد.

ماده ۱۷ - حل و فصل اختلافات

۱ - هر اختلافی که از تفسیر و یا اجرای این موافقتنامه ناشی گردد، باید در وهله نخست از طریق مشورتهای دوجانبه به صورت دوستانه حل و فصل گردد.

۲ - در صورتی که اختلاف مورد نظر به طور دوستانه ظرف مدت نود روز از آغاز مشورتهای

حل و فصل نگردد، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند براساس قوانین و مقررات خود، آن را به یک هیأت داوری متشکل از یک داور از طرف هر یک از طرفهای متعاقد و یک شخصیت بین‌المللی غیرتبعه طرفهای متعاقد که از طریق توافق داوران مذکور انتخاب خواهد شد، ارجاع دهد.

۳ - هیأت داوری وظیفه تعیین آئین دادرسی خود را برعهده دارد.

۴ - طرفهای متعاقد باید تمام مساعدت خود را با هیأت داوری جهت بررسی و حل و فصل مسأله بنمایند.

۵ - طرفهای متعاقد مکلف به رعایت تصمیمات و احکام متخذه توسط هیأت داوری خواهند بود. در صورت عدم اجرای تصمیمات و یا احکام به وسیله هر یک از طرفهای متعاقد، طرف متعاقد دیگر مجاز خواهد بود رفتار ترجیحی معادل را پس بگیرد.

ماده ۱۸ - خاتمه موافقتنامه

هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را با ارسال اطلاعیه کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف متعاقد دیگر خاتمه دهد. خاتمه موافقتنامه شش ماه بعد از تاریخ اطلاعیه مزبور نافذ خواهد شد.

ماده ۱۹ - اصلاحیه‌ها

طرفهای متعاقد می‌توانند از طریق توافق متقابل و با در نظر داشتن تجربه‌ای که در اجرای این موافقتنامه کسب نموده‌اند مفاد آن را اصلاح نموده و توسعه بخشند. بنابراین هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند پیشنهادات خود را به منظور ترغیب آزادسازی بیشتر تجارت دوجانبه ارائه نماید.

ماده ۲۰ - ضمانتی که متعاقباً تکمیل خواهد گردید

ضمیمه (الف) شامل ترجیحات تعرفه‌ای که توسط دولت جمهوری اسلامی ایران اعطاء خواهد گردید و ضمیمه (ب) شامل ترجیحاتی که توسط دولت جمهوری پاکستان اعطاء خواهد گردید، و ضمیمه (ج) شامل قواعد مبدأ به موجب این موافقتنامه، ظرف مدت نود روز از زمان امضای این موافقتنامه تکمیل خواهد شد.

تمامی این ضمام، زمانی که طرفهای متعاقد آنها را از طریق مبادله یادداشتهای دیپلماتیک مورد تأیید قرار دهند، لازم‌الاجراء خواهند شد و جزء لاینفک این موافقتنامه به‌شمار خواهند آمد.

ماده ۲۱ - لازم‌الاجراء شدن

این موافقتنامه سی‌روز پس‌ازاینکه طرفهای متعاقد رعایت کامل الزامات و تشریفات

مقرر در قانون اساسی خود در ارتباط با این موافقتنامه از جمله ضمیمه موضوع ماده (۲۰) را از طریق مجاری دیپلماتیک به یکدیگر اطلاع دهند، لازم الاجراء خواهد گردید. در تأیید مطالب فوق، امضاء کنندگان زیر که به وسیله دولتهای متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در یک مقدمه و بیست و یک ماده در تاریخ چهاردهم اسفندماه ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با چهارم مارس ۲۰۰۴ میلادی در دو نسخه اصلی به

زبانهای فارسی، اردو و انگلیسی که دارای اعتبار یکسان است به امضاء رسید. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف دولت از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران جمهوری اسلامی پاکستان

مجتبی خسرو تاج کمال افسر

معاون وزیر بازرگانی معاون وزیر بازرگانی

بسم الله الرحمن الرحيم

پرو تکل اصلاحی برخی مواد موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری اسلامی پاکستان (پاکستان)، که از این پس به صورت جمع «طرفهای متعاقد» و به صورت مفرد «طرف متعاقد» خوانده خواهند شد.

ضمن تأیید موافقتنامه تجارت ترجیحی بین طرفهای متعاقد که در تاریخ چهاردهم اسفند ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با چهارم مارس ۲۰۰۴ میلادی به امضاء رسید. با آگاهی از اینکه موافقتنامه هنوز مطابق ماده (۲۱) آن تصویب و لازم الاجراء نگردیده است.

به دنبال ملاقات نمایندگان خود در تهران در تاریخ بیست و ششم مرداد ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی مطابق با شانزدهم اوت ۲۰۰۴ میلادی و بر اساس صورتجلسه توافق شده مربوط. به منظور اعمال اصلاحاتی در متن موافقتنامه مطابق ماده (۱۹) آن، به شرح ذیل توافق نمودند:

طرفهای متعاقد توافق دارند که برخی مواد موافقتنامه نیاز به اصلاح دارند، بر این اساس و با توجه به این واقعیت که موافقتنامه هنوز به تصویب طرفهای متعاقد نرسیده

است، توافق می‌کنند که متن پیوست این پروتکل به عنوان متن نهایی موافقتنامه تجارت ترجیحی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان برای تصویب به طرفهای متعاقد ارائه گردد.

در تأیید مطالب فوق، امضاءکنندگان زیر که از سوی دولتهای متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند، این پروتکل را امضاء نمودند.

این پروتکل در تاریخ پنجم اسفند ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی مطابق با بیست و سوم فوریه ۲۰۰۵ میلادی در تهران در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید.

از طرف دولت از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران جمهوری اسلامی پاکستان

مجتبی خسرو تاج شجاع شاه

معاون وزیر بازرگانی معاون وزیر امور اقتصادی

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و یک ماده و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ دوم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۳/۱۷ به تأیید شورای نگهبان رسید.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی